

fekt, hvad det ganske vist ikke var, da vi begyndte dermed.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord med Hensyn til den ny § 17. Den sidste ærede Taler har ligesom ogsaa den ærede Justitsminister forklaret Betydningen af den. Der er vist ingen Tvivl om, at det gode, den Hjælp, vi her ville yde Vandbruget, vil kunne blive meget væsentlig og betydelig. Man hjælper Landmændene til at afsætte deres Varer til belejlig Tid til den bedst mulige Pris og til i Mellemtiden at have dem lagrede med de mindst mulige Omkostninger, saa at der er den bedste Garanti for, at Varerne blive beskyttede og ikke tabe i Værdi ved at være paa et daarligt Sted. Det ærede Medlem (Dannefsjold-Samsøe) har fuldstændig Ret i, at det ikke alene er Kornvarer, med Hensyn til hvilke der kan være Tale om, at disse Silobeviser kunne faa Anvendelse — det kan jo ogsaa finde Sted med Hensyn til Foderstoffer og andre Varer f. Eks. Kaffe, som vistnok i den store Handel sælges efter Art og Klassebetegnelse. Ogsaa disse Varer ville kunne blive Genstand for Om sætning ved disse — om jeg saa maa sige — generelle Dplagsbeviser. Jeg skal ikke nægte, at jeg alligevel har haft nogen Betænkelse ved det fremkomne Endringsforslag. Navnlig fra et juridisk Standpunkt er det af meget væsentlig Betydning, om det, som omfattes af Beviset, er en individuelt bestemt Vare, saa at de tingsretlige Begreber kunne komme til Anvendelse, eller om Genstanden for Beviset er en generel bestemt Præstation. Hvorved det gaar over i Klasse med Gældsbeviser blot med den Forskel, at her ikke er Tale om en Pengepræstation, men om andre generelt bestemte Ting. Det vil let ses, at denne Forskel, som gennem hele den juridiske Videnskab navnlig i Tingsretten spiller den største Rolle, paa meget væsentlige Punkter maa modificere de Regler, som gives i denne Lov med Hensyn til Dplagsbeviser og Garantibeviser. Nu have vi imidlertid besluttet os til den Udvej at foreslaa, at denne Udsondring af de Bestemmelser i Loven, som kunne komme til Anvendelse paa disse Beviser, og de, der ikke kunne det, skal det overlades til en fgl. Anordning at gennemføre, altsaa navnlig til den højtærede Justitsminister og den højtærede Indenrigsminister, for at de senere, naar Spørgsmaalet bliver praktisk, kunne tage under Overvejelse og fastslaa, i hvilket Omfang de i denne Lov givne Regler kunne komme til Anvendelse. — Jeg maa maaske tilføje, at jeg ogsaa antager, at de Regler, som gælde i denne Lov med Hensyn til Brugen af Stempelpapir, ogsaa ved en

saadan fgl. Anordning ville komme til Anvendelse paa disse Beviser, skønt de have en noget forskellig Karakter og navnlig blive virkelige Gældsbeviser. — Ærede Medlemmer ville se, at der altid vil blive nogen Betænkelse for Rigsdagen ved at overlade en saadan Materie, som i Virkeligheden burde være Genstand for Lovgivning, til Administrationens Afgørelse; men vi kunne i Djeblikket ikke se klart, hvorledes Reglerne ville stille sig, og navnlig bevirker ogsaa det, at der har været saa kort Tid levnet mellem 2den og 3dje Behandling, at vi ikke have turdet tage fat paa den vanskelige Opgave at afgøre, hvilke Regler der skulle gælde for disse generelle Beviser og hvilke ikke. Vi have saa grebet den Udvej, at overlade det til Administrationen, til en fgl. Anordning. Jeg tror, det kan forsvares, fordi de Beviser, her er Tale om, disse generelle Beviser, som man kunde kalde dem, i Virkeligheden ere Beviser, som Dplagshusene, Selskabet, lige saa vel have Lov til at udstede, som enhver anden Borger i Staten har det. Der bliver altsaa kun Spørgsmaal, om der ved Bestemmelser af mere reglementarisk Karakter kan træffes Afgørelse af, hvorvidt de særegne Regler for Garanti- og Dplagsbeviser i denne Lov ogsaa her komme til Anvendelse. Der er jo ikke her Tale om noget egentligt Beneficium — det eneste skulde være med Hensyn til Stempelpapiret, men det spiller dog en underordnet Rolle —, men jeg tror ogsaa, at det er forsvareligt, naar man ser hen til, at hele den Trafik, som vi haabe kan udvikle sig i Frihavnen, umulig kan staa klar for Lovgivningsmagten i dette Djeblik. Vi vide ikke, i hvilket Omfang og under hvilke nærmere Betingelser disse skulde kunne benyttes mellem Dplagshuset og dets Kunder. Det maa blive Genstand for nærmere Overvejelse og Oplysning, og derefter maatte saa de Regler modificeres, som ville blive Genstand for den fgl. Anordning. Man kunde tænke sig den Udvej, at man sagde: Lad denne Lov træde i Kraft, og naar den har virket saaledes som den er bestemt til at virke med Hensyn til Beviser for individuelle Varer, ville vi derefter vinde Erfaringer, og vi kunne saa indskrænke os til at opfordre de højtærede Ministre til i næste Samling at fremkomme med Forslag i den nævnte Henseende; men jeg tror, at det er af Vigtighed, at Sagen bliver ordnet paa en Gang, og jeg tror, at for at hele denne Institution ude i Frihavnen, Dplagshuset, og hvad der ellers skal drives derude, kan virke saa godt, som man maa ønske det, er det godt, at man fra første Færd